

LA GRAN FAMILIA DE L'ONA



Ajuntament
de Barcelona

Tots els membres de la meva família col·laboren en un ambiciós projecte d'abast mundial. Fan d'ambaixadors de la nostra espècie al món. És per això que no són amb mi, i viuen tots escampats per zoològics dels cinc continents.





Encara que em sento orgullosa d'aquesta família tan internacional i implicada en una missió tan important, jo visc aquí, a la serra de Collserola. Els trobo molt a faltar, en el meu dia a dia. Sobretot, aquelles èpoques que passàvem en família.



Els meus amics, la Mercè i en Roc, que sempre estan pendents de mi, han notat que estic preocupada. Els hi ho explico i m'animen perquè

ampliï la meva família amb més pares, més avis, més tiets... M'engresco amb la idea i deixo que m'aconsellin per fer-ne la tria.

Però el primer consell que em donen els nens, em costa d'assimilar! Perquè els meus pares són alts i esvelts; han viscut en zoològics de mig món i no ronquen ni quan dormen. I aquests altres pares, que em proposen, no se'ls assemblen gens; són baixets i rodons; no han sortit mai dels límits del Parc i ronquen fins i tot desperts.

Però el cert és que els senglars m'han acollit com a una més de la família. Encara que una mica més espigada del compte, per ells sóc la filla adolescent que cuiden, ajuden i aconsellen. De fet, els senglars ja porten molt de temps sent els meus pares barcelonins! Ens estimem molt!



Una de les places d'avia l'ocupa la senyora Carme. És una àvia de conte! Afable i molt simpàtica, ella també viu sola, i per això sempre ens fem companyia. M'encanta que m'expliqui històries de l'avi Quim, i també m'agrada ajudar-la a fer gestions per internet, i que després em digui que sóc la millor girafa del món.

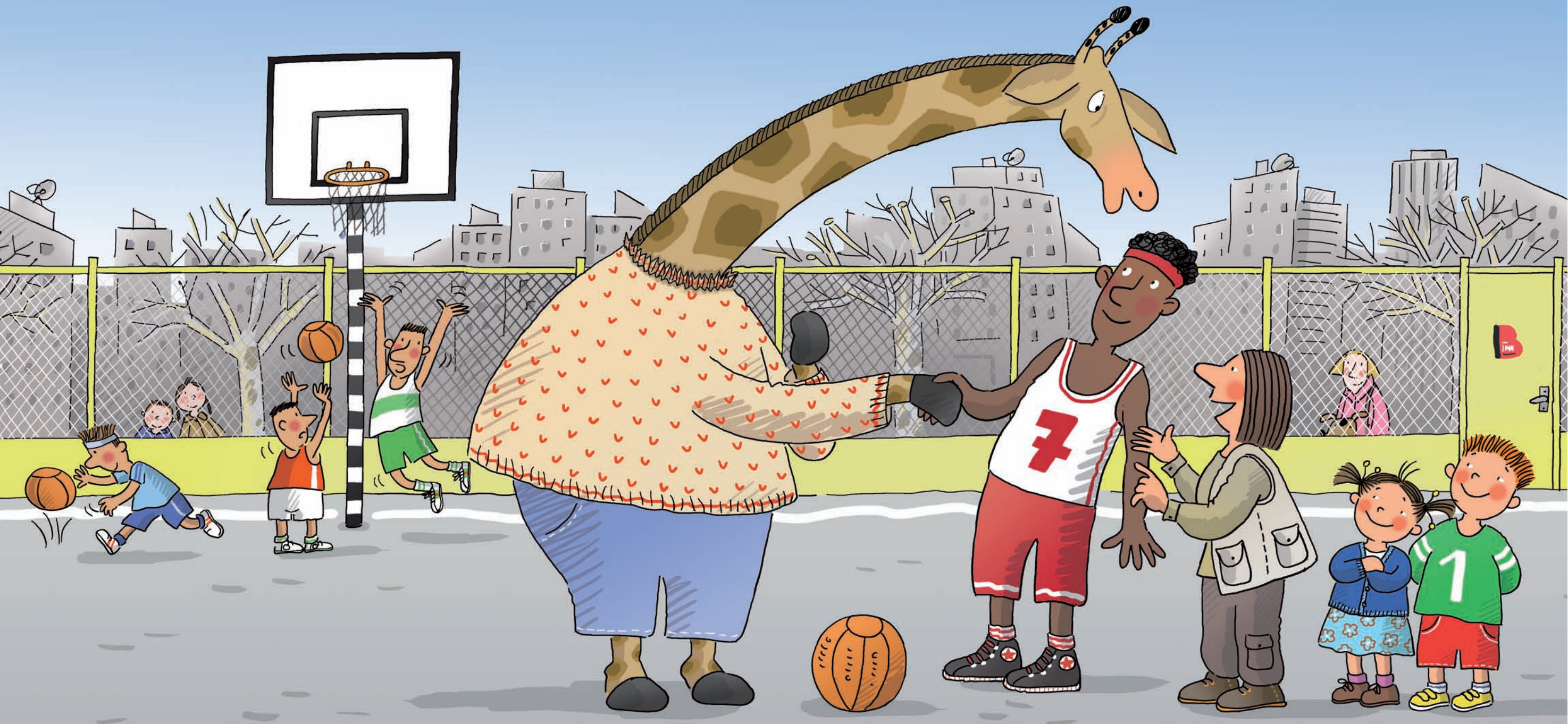


Les altres places d'avi estan reservades als meus "contrincants" a les cartes. Perquè, quan el joc s'acaba i les tensions de la competició desapareixen, ens ho passem molt bé repassant les jugades: ens sentim membres d'una mateixa família.



Tinc claríssim, que la meva estimada ex-cuidadora és com una germana. Perquè és a ella qui confio els meus secrets, perquè amb ella comparteixo les meves pors i perquè quan ens barallem, ens coneixem tant, que sempre trobem la manera de resoldre-ho.

Però en canvi, no tinc clar, qui pot ser el meu nou germà. Però no m'amoïno, la Mercè i en Roc em busquen i troben el candidat ideal. Em presenten a un jugador de bàsquet fantàstic amb qui tinc una evident semblança física i, més important que això, compartim habilitats i aficions.





Tots els candidats accepten molt contents formar part de la meua gran família; els pares amb qui convisc; els avis que m'aconsellen amb la seva experiència; els germans amb els que comparteixo moltes coses... però em

falta triar més parentela. Potser els garrins i els nens poden omplir aquets llocs buits. Però, no! Ells són i volen continuar sent els meus amics, n'estan molt orgullosos!

Uffff! A aquest ritme no acabarem mai d'enllestir el meu nou arbre familiar. Per això, convoquem a tothom qui estigui interessat en ser el meu candidat a tiet o tieta i a cosí o cosina perquè em vingui a conèixer. Ho anunciem amb cartells i sembla que l'etiqueta #lagranfamíliadel'Ona rep moltes visites, però... i si ningú vol fer de parent a una girafa urbanita?





A l'hora prevista, el lloc de la convocatòria s'omple de gent que respon a la nostra crida i s'interessa per mi. Tots formen una fila llarguíssima davant nostre. Un per un, els demanem que ens expliquin per què volen integrar-se a la meva família. Els escoltem emocionats!

Uns tenen un munt de coses per ensenyar-me (i que jo vull aprendre!); d'altres també tenen la família lluny (i jo els vull fer companyia!); i n'hi ha que, simplement, sempre estan disposats a ajudar (com jo!)... Tots volen fer-se *selfies* amb mi!



Arribat aquest moment, després d'escoltar a tothom, ho tenim molt difícil per decidir-nos. Tots els candidats a tiets tenen alguna cosa especial i tots els aspirants a cosins són excepcionals!

Finalment, el jurat, format per la Mercè i el Roc i presidit per mi mateixa, després de llargues deliberacions i donada la gran qualitat de tots els candidats i candidates, decideix: atorgar el títol de tiets i tietes i de cosins i cosines a tots els presents.



I entre cosins, tietes, germanes, amics... passo tot el dia en família. Després del pic-nic, fem un partidet de costellada! Jo sóc la capitana del meu equip i el meu germà capità de l'equip contrincant. I encara que, guanyi qui guanyi, la victòria queda en família, ja hem fixat una data per la revenja.



Ara que tinc una gran família, hi ha una cosa que em fa molta il·lusió: una foto de família per enviar-la a les meves parentes girafes. Els hi vull explicar la meua experiència i animar-les a ampliar les seves famílies si se senten soles. Segur que seran tan fantàstiques com la meua!

Mireu que he rebut!

Gràcies,
gràcies,
gràcies!
ONA :)





2014
ANY INTERNACIONAL
DE LA FAMÍLIA



SOM UNA GRAN

FAMÍLIA

Perquè ens
AJUDEM,

perquè ens
ENSENYEM
coses i junts
aprenem,

perquè
TENIM CURA
els uns
dels altres,

per la
confiança
que ens **fem,**

per les
xerradetes
i les llargues
converses,

per tot el que
COMPARTIM,

perquè
Barcel**Ona**
és **FAMÍLIA**

bcn.cat/familia

Però, sobretot,
perquè ens
ESTIMEM.

GIRAFANA

L'Ona té la família lluny i la troba a faltar en el seu dia dia,
per això decideix ampliar la seva família. La selecció dels
candidats estarà supervisada pels seus amics, la Mercè
i el Roc, que li faran propostes que ella no espera.



Ajuntament
de Barcelona